

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE ACHTERKANT VAN DE MAAN

toneelspel in drie bedrijven en negen taferelen

door

1880

Mark Broeckaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2013

Nr.3173

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste **VIER** tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE ACHTERKANT VAN DE MAAN* op te voeren moet de naam van auteur *MARK BROECKAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/0220/030
ISBN 978-90-385-12488

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Mark Broeckaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames – 2 heren)

BOMMA : levenslustige dame van +/- 75 jaar, eenvoudige komaf, licht dementerend maar zeker nog niet seniel; zij schermt het verleden af om haar kleinzoon te beschermen.

ROBIN : student rechten (naargelang de leeftijd van de acteur kan dit een beginnende student zijn +/- 19 jaar of tegen het einde van de studie +/- 24 jaar; geniet van het leven, dankbaar voor zijn grootouders die hem hebben opgevoed; bescheiden, plichtsbewuste, ernstige, eerder stille jongen

EVA : vooraan in de 20, vriendin en ook wel het lief van Robin, eerder vrijpostig, neemt het op voor Robin, desnoods tegen bomma, ondernemend

STIJN : vriend van Robin, homo, geniet van het leven, wel eerlijk (maak van Stijn geen type-homo: het is een gewone jongen!)

DECOR

Het stuk speelt in de huiskamer van bomma. Deze kan 'klassiek' en wat ouderwets zijn. Aankleding naar eigen mogelijkheden.

Er is niets op tegen er ook een gestileerde, niet-realistische ruimte van te maken, met zetstukken bv. *In dat geval kan tafereel 8 zich afspelen in een (studenten)café wat de lossere sfeer van dit tafereel ten goede kan komen.*

KORTE INHOUD

Robin is van kleinsaf opgegroeid bij en opgevoed door zijn grootouders. Grootvader is een jaartje geleden overleden op de leeftijd van +/- 80 jaar. Oma Lieve is +/- 75 jaar en begint tekenen van dementie te vertonen, of is het gemis van grootvader Louis oorzaak van haar verwardheid?

Op een dag komt er een aangetekende brief die het verhaal uit het verleden tot leven brengt. En er is Eva die kritische vragen stelt. Wat is er zoveel jaren geleden gebeurd? Hoe zal Robin reageren op de werkelijkheid? En zal de onthutsende waarheid de hechte band tussen bomma en Robin verstoren? Reiken recht en rechtvaardigheid elkaar hier de hand?

EERSTE BEDRIJF

Tafereel 1

(Ochtend. Bomma en Robin aan de ontbijttafel. Robin leest krant of tijdschrift)

BOMMA : Neemt nog een boterhammeke.

ROBIN : Ik heb genoeg.

BOMMA : Ge hebt er nog maar twee op. Ge moet goed eten.

ROBIN : Twee dubbele hé bomma.

BOMMA : Wat zijn nu twee dubbele boterhammekes voor een jonge gast.

ROBIN : 't Zelfde als voor ne ouwe gast.

BOMMA : Da's niet goed, lezen terwijl ge eet.

ROBIN : *(leest in krant)* Weeral een serieus accident op de ring. Drie doden.

BOMMA : *(voor zich)* Een serieus accident... wat zit daar misschien weer achter...

ROBIN : Wat bedoelt ge?

BOMMA : *(verward)* Wat? Ik... ik bedoel niks. En doe die gazet nu weg.

ROBIN : De bompa deed dat toch ook altijd?

BOMMA : Ja, en hoeveel keer heb ik niet gezegd dat hij dat niet moest doen.

ROBIN : Dikwijls.

BOMMA : Dees jaar zouden we 55 jaar getrouwd zijn geweest.

ROBIN : Ge mist 'm hé?

BOMMA : Ja, ik mis 'm. Gelukkig heb ik u nog. En ne mens moet vooruit hé.

ROBIN : Amai, zo serieus? Maar ge hebt gelijk bomma, als ge te dikwijls achterom kijkt zoudt ge wel eens ergens tegen kunnen lopen.

BOMMA : Da's waar jongen. Hebt gij uw bokes voor deze middag al gesmeerd?

ROBIN : Neen.

BOMMA : Waarom niet? Zal ik het gauw doen?

ROBIN : Laat maar, ik heb geen bokes nodig.

BOMMA : Waarom niet? Moet gij niet eten vanmiddag? Da's niet goed hoor, studeren met een lege maag. Ge gaat niet kunnen opletten in de klas.

ROBIN : Ik heb geen les vanmiddag.

BOMMA : Hoe, gij hebt geen les? Sinds wanneer is dat?

ROBIN : Ik heb dat toch al gezegd.

BOMMA : Tegen mij? Daar weet ik niets van.

ROBIN : Zijt ge 't weeral vergeten?

BOMMA : Maar neen, hebt gij dat wel echt gezegd?

ROBIN : Zeker weten.

BOMMA : En waarom moet gij niet naar school? Ze zijn u toch weer niet aan 't pesten?

ROBIN : Pesten? Waar hebt gij het over? Daarbij bomma, dat is geen school, dat is de universiteit.

BOMMA : Dat is toch ook een school?

ROBIN : Ja, da's waar.

BOMMA : Wel dan?

ROBIN : De prof is er niet. Die had ergens een congres en daarom hebben wij deze namiddag geen cursus.

BOMMA : En kan dat zo maar?

ROBIN : Wat?

BOMMA : Dat zo ne prof naar zo'n dinges gaat.

ROBIN : Ja.

BOMMA : Amai, zo ne prof permitteert zijn eigen nogal wat.

ROBIN : Da's 't leven hé bomma, de ene mag al wat meer dan de andere.

BOMMA : Da's waar jongen. En wat gaat gij dan doen deze namiddag? Studeren?

ROBIN : Ik weet het nog niet. Misschien dat ik met Eva naar 't stad ga.

BOMMA : (*licht ontstemd*) Met Eva? En wat gaat gij dan met Eva in 't stad doen?

ROBIN : Ik weet niet, wat shoppen, iets gaan drinken.

BOMMA : (*imiteert*) Wat shoppen, iets gaan drinken... Hebt gij niks beters te doen?

ROBIN : Neen, waarom?

BOMMA : In mijnen tijd...

ROBIN : Ik weet het bomma: in uwen tijd zou dat allemaal niet waar geweest zijn. Maar 't is nu uwen tijd niet hé...

BOMMA : (*lachend*) Zeg hé, mijnen tijd is nog niet om zenne. Ik ben van plan hier nog wel effekes te blijven.

ROBIN : Ge hebt gelijk bomma, want wat zou ik zonder u moeten doen? (*speels*) Dan zou ik hier helemaal alleen op de wereld zijn, zonder mama en papa. Zonder bompa en vooral: zonder bomma!

BOMMA : Zegt zoiets niet jongen.

ROBIN : (*speels*) Dan wil ik ook naar mijn mama en mijn papa...

BOMMA : Hou daar nu mee op, ge weet dat ik dat niet graag heb.

ROBIN : Iedere keer als ik over mama of papa begin, begint gij over iets anders. Precies of ge wilt niet over mijn vader en moeder klappen.

BOMMA : (*wegwuiwend*) Da's maar een gedacht.

ROBIN : Nee nee, dat is niet zo maar een gedacht, dat IS zo.

BOMMA : Ge weet dat ik daar niet graag over klap. Wel, zoudt ge niet beter thuis blijven en wat studeren? Straks is 't examen.

ROBIN : Allee bomma...

BOMMA : Ik vind dat geen goed meiske voor u, dat weet ge.

ROBIN : Wie? Eva?

BOMMA : Eva ja.

ROBIN : Maar wij hebben niks, wat denkt gij wel. Wij zijn goeie vrienden, dat is alles.

BOMMA : Hoe lang loopt ge nu al met dat meisje mee?

ROBIN : Bomma!

BOMMA : Maar 't is toch waar. Ge loopt erachter gelijk een hondje aan de leiband. Juist gelijk uw vader.

ROBIN : (*speels*) Liep ons vader ook al achter Eva hare rok?

BOMMA : Ge moet daar niet mee lachen.

ROBIN : Waarom niet?

BOMMA : Wel, hoe lang kent ge ze?

ROBIN : Een week of drie.

BOMMA : Een week of drie... en hoe is dat zo gekomen?

ROBIN : Ze kwam naast mij zitten in de aula, dat is alles. Er is niks tussen ons.

BOMMA : (*ontstemd*) Ik ken dat. En van 't ander komt 't een. Zie maar uit. Voor ge 't weet heeft ze u *onder* haar rokken.

ROBIN : Bomma! Zo'n taal ben ik van u niet gewoon zenne... Ge zijt toch niet jaloers?

BOMMA : Jaloers? Ik? Op zo een bakvis? Jongske, ge hadt mij eens moeten zien in

mijn jonge jaren...

ROBIN : (*vleierend*) Dat wil ik geloven, ge ziet er nu nog altijd... hoe zal ik 't zeggen...

BOMMA : 't Is al goed.

ROBIN : Schattig! Zeker met die krulspelden in uw haar.

BOMMA : Kunt ge niet met de Stijn naar 't stad gaan en gaan shoppen en iets gaan drinken?

ROBIN : Da's niet hetzelfde hé bomma. De Stijn...

BOMMA : Dat is toch ne lieve jongen?

ROBIN : Ja ja, absoluut. Maar ziet gij mij al in 't stad gaan *shoppen* met de Stijn?

BOMMA : Ik weet niet... maar met die Eva zie ik dat ook niet zo zitten.

ROBIN : Ge hebt ze nog maar twee keer gezien.

BOMMA : Ja en da's genoeg, ik heb het er niet voor.

ROBIN : Da's gelijk alle moeders hé, met 't eerste lief van hun zoon.

BOMMA : Ik dacht dat 't alleen maar een vriendin was? Daarbij, ik ben uw moeder niet hé, ik ben uw grootmoeder.

ROBIN : Ja en dat is precies nog erger. Wat hebt gij tegen Eva?

BOMMA : (*aarzelt*) Ik weet niet... Hoe dat ze haar eigen kleedt, hoe dat ze spreekt, hoe dat ze lacht, hoe dat ze naar u kijkt...

ROBIN : Niks goed aan dus. Hoe kijkt ze dan?

BOMMA : (*bekijkt Robin op een vreemde manier*) Zo.

ROBIN : (*barst in lachen uit*) Gij had komiek moeten worden.

BOMMA : Ik kan dat moeilijk onder woorden brengen, maar mijn intuïtie zegt mij dat ge met dat meisje niet gelukkig gaat zijn.

ROBIN : Maar dat is ook niet mijn bedoeling hé. Daarbij, intuïtie da's flauwekul.

BOMMA : Da's helemaal gene flauwekul. (*voor zich*) Met Geert was dat ook zo, ik had het hem gezegd...

ROBIN : Wat?

BOMMA : Niks.

ROBIN : Ge doet het weer.

BOMMA : O ja?

ROBIN : Ja. Lig er maar niet van wakker. Ik denk nog bijlange niet aan trouwen. Eerst mijn diploma halen.

BOMMA : Daar hebt gij groot gelijk in jongen.

ROBIN : Maakt u maar geen zorgen.

BOMMA : Zeg en moet gij *nu* niet naar school?

ROBIN : Donderdagvoormiddag heb ik nooit les.

BOMMA : Och nee, da's waar.

(korte stilte)

ROBIN : En wat gaat gij vandaag doen?

BOMMA : Ik ga seffens naar de yoga en vanmiddag ga ik naar de supermarkt.

ROBIN : Vergeet uw krulspelden niet uit te doen.

BOMMA : Goed dat ge 't zegt.

ROBIN : Doet gij nu nog altijd yoga? Zijde gij daar niet wat te oud voor?

BOMMA : 't Is juist omdat ik dat nog altijd doe dat ik al zo oud geworden ben.

ROBIN : Zo oud zijt ge nu ook weer niet hé. 75 is de dag van vandaag nog niet echt oud. En daarbij, ge zijt maar zo oud als dat ge u voelt.

BOMMA : Da's waar en ne mens moet bezig blijven hé.

ROBIN : Allee vooruit, ik zal eens naar boven gaan en wat gaan studeren.

BOMMA : Da's goed jongen, en zet uw raam wat open. Frisse lucht zal u goeddoen maar draait dan wel de chauffage toe hé.

ROBIN : Als ik u niet had. Kom hier dat ik u ne kus geef. Als ik nu eens met u zou trouwen?

BOMMA : Zot geval. Wat zoudt gij met mij nog kunnen aanvangen?

ROBIN : Dat weet ik niet hé.

BOMMA : Maakt dat ge boven zijt!

(Robin naar boven, Bomma begint op te ruimen maar dat gebeurt op een wat vreemde manier, bv. de kruimels van de tafel op de grond vegen, krant of kledingstuk onder de zetel of kussen stoppen, vuile borden e.d. bij elkaar op de kast zetten)

BOMMA : Voilà, dat staat weeral wat aan kant. Vroeger deed gij dat Louis. Gelukkig

heb ik onze Robin nog. Hoe zou ik hier anders kunnen leven... in die leegte? Tegen wie zou ik dan moeten klappen, en zagen... En hij doet zijn best in 't school. Dat denk ik toch. Ik vind het wel raar dat er nog geen oudercontact is geweest. En vorig jaar ook al niet. Ik ga dat toch eens moeten vragen. Geert, gij zou eens met de Robin moeten klappen, over die Eva bedoel ik...

(de bel van de voordeur gaat. Bomma af, Robin even binnen, gaat een glas melk halen, terug in de woonkamer, dan bomma terug binnen met een aangetekende brief, zij bekijkt de brief met een bedenkelijke en bezorgde blik)

ROBIN : Was 't de facteur?

BOMMA : *(afwezig)* Wat?

ROBIN : Aan de deur... en ge hebt een brief vast, dus vraag ik: was 't de facteur?

BOMMA : O... ja... ja ja, de facteur. Wie zou er anders een brief brengen?

ROBIN : Zeg, voelt gij u wel goed?

BOMMA : Ik? Ja, ja... waarom zou ik mij niet goed voelen?

ROBIN : Aan uw gezicht te zien zoudt ge anders zeggen...

BOMMA : D'r is niks met mijn gezicht. Waart gij niet aan 't studeren?

ROBIN : Ik wou er juist aan beginnen toen ik de bel hoorde.

BOMMA : De bel?

ROBIN : Zeg, wat hebt gij nu? Slecht nieuws?

BOMMA : *(stopt brief snel in de zak van haar schort)* 't is niet belangrijk. 't Is maar wat reclame.

ROBIN : Reclame?

BOMMA : Ja, reclame...

ROBIN : Aangetekende reclame?

BOMMA : Ja, tegenwoordig doen ze van alles om te kunnen verkopen.

ROBIN : Ik weet het niet zenne, maar volgens mij ziet dat er uit als een aangetekende brief.

BOMMA : Wat?

ROBIN : Een aangetekende brief. Een recommandé...

BOMMA : Ha ja, ja dat zou kunnen.

ROBIN : Moet ge 'm niet open doen?

BOMMA : 't Is niet dringend.

ROBIN : Hoe kunt gij dat nu weten als ge hem niet open doet?

BOMMA : Ga nu maar naar boven, ik zal 'm seffens wel lezen. Ik moet eerst nog stofzuigen.

ROBIN : En ge hebt dat gisteren pas gedaan.

BOMMA : Dat moet ge iedere dag doen hé.

ROBIN : En dat is belangrijker dan die brief?

BOMMA : Stofzuigen?

ROBIN : Ja.

BOMMA : Natuurlijk. Die brief gaat niet lopen, maar dat stof... dat dwarrelt en dat zweeft en vliegt hier overal rond... als ge dat laat doen zit ge binnen de kortste keren in een mesthoop.

ROBIN : Nu zijt ge aan 't overdrijven hé.

BOMMA : Ik? Nooit! Ik zal er eens gauw aan beginnen.

ROBIN : Vooruit dan maar.

(Robin af naar zijn kamer. Bomma af, even later terug binnen met haardroger)

BOMMA : Wat ging ik nu doen? Och ja, da's waar... de ruiten kuisen. *(ze gaat af, komt even later terug met emmer, spons en zeemvel, begint verwoed het raam – vierde wand? – te zemen, dan bedenkt ze zich, neemt brief uit schort, bekijkt hem langs alle kanten, steekt hem terug weg en zeemt dan verder)* Ik moet het niet weten. Ik moet het *niet* weten. Waarom laten ze ons niet gerust? Ik moet geen aangetekende brieven hebben. 't Zal wat zijn. En als 't echt dringend is, kunnen ze toch telefoneren. Ze hebben onze numero. ... Louis? Wat denkt gij? Zou ik 'm open doen? Zoudt gij 'm open doen? Da's ambetant dat ge er niet zijt zenne. Moet ik nu alles alleen doen. Toen met die affaire met de Geert was dat ook zo. Ge had toch beter nog wat gewacht... dan hadden we samen kunnen gaan. Als onze Robin zijn diploma heeft. *(neemt brief)* Weet gij wat er in staat? Neen? Ik dacht dat ze in de hemel alles wisten? Of zijt gij niet in de hemel? Ik zal 'm straks wel lezen. *(kijkt op klok)* Oei, is 't al zo laat? Dan moet

ik eerst naar de markt, anders is die van de groenten al weg. *(neemt emmer en spons en zeemvel)* Heb ik nu al gestofzuigd? Dat ik het niet meer weet. Louis, da's ambetant zenne, dat gebeurt nu meer en meer dat ik iets niet meer weet. *(bekijkt brief)* Wat moet ik hier nu mee? Zal ik dan toch maar eerst...? Ja, anders ben ik geen minuut niet meer gerust. *(opent brief, leest terwijl ze krulspelden begint uit te doen, blijkbaar geen goed nieuws)* Hebt ge dat gelezen Louis? Hoe moet ik dat aan de Robin gaan zeggen? Wat denkt gij Louis? Wat denkt gij? Hij mag dat niet zien. Nu nog niet. Ik zal wel zien wanneer ik het hem zeg. *Als ik het hem zeg... (steekt de brief in schort, dan af)*

(lichtwissel)

Tafereel 2

(Late namiddag. De huiskamer, Robin en Eva; zij hebben duidelijk net gevreeën)

ROBIN : Seffens is de bomma terug.

EVA : Dat hebt ge al gezegd schat.

ROBIN : Ik zou niet willen dat zij ons hier zo zag.

EVA : Dat hebt ge ook al gezegd. En waarom niet? Zij is toch ook jong geweest?

ROBIN : Dat is lang geleden... dus...

EVA : 't Was fijn.

ROBIN : Ja.

EVA : Maar misschien kunnen we de volgende keer beter bij mij thuis...

ROBIN : Ik denk het niet.

EVA : Waarom niet? Mijn ouders zijn hele dagen weg, druk in de weer met hun zaakjes en zo. Het zou veel ...

ROBIN : Het is niet eerlijk.

EVA : Waarom niet?

ROBIN : Daarom niet.

EVA : Da's 't antwoord van een klein kind.

ROBIN : Kleed u aan.

EVA : En gij dan?

ROBIN : Kleed u aan zeg ik. Seffens is de bomma hier...

EVA : En dan krijgt ze een hartinfarct...

ROBIN : Ik vind dat niet om mee te lachen.

EVA : 't Is ook niet bedoeld om mee te lachen. Mag ik niet eerst gaan douchen?

ROBIN : Nu nog?

EVA : (*verleidelijk*) Wilt gij niet gaan douchen?

ROBIN : Daar is geen tijd voor Eva.

EVA : Maar ik wil zo graag...

ROBIN : (*begint zich op te winden*) Nu niet, als de bomma...

EVA : Gaat ze gechoqueerd zijn als ze ziet dat wij...

ROBIN : Ge zwijgt daarover.

EVA : (*verleidelijk, plagerig*) Dat wij stoute manieren hebben gedaan? Want zo zeggen die ouwe mensen dat toch: stoute manieren...

ROBIN : Dat zou de bomma nooit zeggen, dat is geen seniel oud madammeke.

EVA : Dat zoudt ge anders niet zeggen als ik u over haar bezig hoor. 't Is bijna een heilige...

ROBIN : Eva!

EVA : Ze is toch op zijn minst zalig verklaard.

ROBIN : De bomma *is* een zalig mens ja, en den bompa was dat ook. Wat zij allemaal voor mij hebben gedaan...

EVA : Dat begint hier vreselijk op mijn zenuwen te werken he, bomma hier bomma daar, dat is nog erger dan de fans van Justin Bieber.

ROBIN : De bomma en den bompa hebben mij grootgebracht en ik moet hen daar dankbaar voor zijn en daarom mag ik hen niet teleurstellen zeker niet nu den bompa er niet meer is en de bomma er alleen voor staat. En kleed u nu aan.

EVA : Ik ben al bezig, dat ziet ge toch? Hoe komt dat eigenlijk dat gij bij uw grootouders zijt grootgebracht? (*korte stilte*) Wel?

ROBIN : Mijn ouders zijn omgekomen in een auto-ongeval.

EVA : Da's erg. En is dat al lang geleden?

ROBIN : Ja. Ik was nog een baby.

EVA : En hoe is dat dan precies gebeurd?

ROBIN : Wat?

EVA : Dat ongeval.

ROBIN : Dat weet ik niet.

EVA : Hoe, ge weet dat niet? Hebben uw grootouders u dat dan nooit verteld?

ROBIN : Neen. De bomma en den bompa deden daar altijd nogal vaag over.

EVA : Waarom?

ROBIN : Dat weet ik niet.

EVA : IK zou daar alles over willen weten, ieder detail. Wat er precies gebeurd is en hoe en wanneer en waar en zo.

ROBIN : Ik was nog een baby, baby's vragen daar niet naar. En als ge groter wordt vindt ge 't allemaal normaal, ge kent niks anders.

EVA : *(kijkt rond, wijst naar huwelijksfoto van bomma en bompa)* Zijn dat uw grootouders?

ROBIN : Ja, dat is hun huwelijksfoto.

EVA : Geen foto van uw ouders. Of van u.

ROBIN : Er is één fotoboekje met enkele foto's van mijn ouders en ik als baby.

EVA : *(verleidelijk)* O... wat zou ik u graag hebben gekend als baby. Zo'n schattig mollige baby met dikke kaakjes en stevige billekes. Die kaakjes zijn er niet meer maar die billekes... *(knijpt Robin sensueel in de billen)*

ROBIN : Stopt er nu mee Eva. De bomma...

EVA : Ik weet het al, de bomma kan daar niet tegen, die gaat daar niet mee lachen... God zeg, de bomma heeft u wel helemaal in de tang hé...

ROBIN : Zij hebben hard hun best gedaan voor mij, de bomma en den bompa... zonder hen...

EVA : 't Is al goed.

ROBIN : Wie weet wat er met mij zou zijn gebeurd als zij...

EVA : *(nogal cynisch)* Misschien waart ge dan wel in een gesticht beland met zo'n pedofiele pastoor of een geile opvoeder die u in een wellustige verkrachting...

ROBIN : *(kwaad)* Stop ermee!

EVA : 't Is al goed, een mens mag toch eens lachen...

ROBIN : Sorry Eva, maar *ik* kan daar niet mee lachen.

EVA : Oké, ik snap het wel. Sorry.

ROBIN : Ge moet dat verstaan Eva.

EVA : Ja ja, ik versta dat wel. En zijn uw bomma en bompapa de ouders van uw mama of van uw papa?

ROBIN : Van mijn papa.

EVA : En was uw papa enig kind of lopen er nog nonkels en tantes rond?

ROBIN : De papa was enig kind en de mama ook..

EVA : Gij behoort dus tot een uitstervend ras?

ROBIN : Als ge dat zo wilt zeggen... ja.

EVA : Gij hebt dus geen ooms of tantes of neven en nichten?

ROBIN : Neen.

EVA : Gij hebt dus helemaal geen familie behalve uw bomma?

ROBIN : Ja...

EVA : Gelukzak!

ROBIN : Wat zegt gij nu?

EVA : Ja... da's goed voor de erfenis, dan gaat alles naar u als uw bomma komt te sterven.

ROBIN : Waar gij aan denkt.

EVA : Maar 't is toch waar! En dan kunt ge daar een hele schone grafzerk voor uw bomma mee kopen.

ROBIN : Dat is al geregeld toen den bompapa is gestorven.

EVA : Is dat al lang geleden?

ROBIN : Een jaar...

EVA : O, ik zie het al voor mij... (*gaat staan als voor een graf*)

ROBIN : Wat?

EVA : Gij en ik arm in arm voor het graf van uw ouders en dan naar het graf van uw grootouders.

ROBIN : Ik vind dat niet grappig Eva. Daarbij, wij zijn nog nooit naar 't kerkhof geweest.

EVA : O neen?

ROBIN : Neen.

EVA : Ook niet naar 't graf van uw ouders?

ROBIN : Neen.

EVA : Ook niet toen ge klein waart?

ROBIN : Nee, ik zeg het toch... toch niet dat ik mij herinner.

EVA : Da's raar.

ROBIN : Wat is daar nu raar aan?

EVA : Als mijn ouders dood zouden zijn, ik zou toch regelmatig eens naar hun graf gaan. Dat denk ik toch.

ROBIN : *(onzeker)* O ja? Om wat te doen?

EVA : Wat doet ge nu op een kerkhof? Eerst doet ge een klappeke met die dooie, dan maakt ge dat graf wat schoon, als ge heel katholiek zijt doet ge een gebedje en dan klapt ge met andere mensen die daar zijn.

ROBIN : Da's nonsens Eva, en hou er nu over op.

EVA : Sorry, ik wou alleen maar zeggen...

ROBIN : Zwijgt er nu maar over.

(korte stilte, Robin en Eva kleden zich verder aan)

Klaar?

EVA : Klaar!

ROBIN : Tot morgen dan?

EVA : Tot morgen. Krijg ik geen zoen?

(ze kussen, dan horen we bomma die roept)

BOMMA : *(off)* Robin, ik ben thuis. Waar zit gij ergens?

EVA : *(licht cynisch)* De bomma!

ROBIN : Houdt uw manieren.

EVA : Wees maar gerust.

BOMMA : *(komt binnen)* Ha hier zijt gij. *(ziet Eva, haar gezicht betreft, koel)* Dag...
Eva.

EVA : Dag bomma. *(cynisch)* Ik stond juist klaar om door te gaan.

ROBIN : Ik ga eventjes mee tot aan deur.

EVA : Ik vind die deur zelf wel.

ROBIN : Neen nee, ik ga wel mee.

(Robin en Eva af)

BOMMA : Wat een weer. 't Wordt tijd dat 't zomer wordt. *(vindt in schort brief)* Wat is dat nu weer? *(bekijkt omslag nadenkend)* Och ja, da's waar... *(trekt schort aan boven regenjas)* Misschien kan ik die beter gelijk weggooien. Robin moet dat niet te lezen. *(neemt brief terug)* Of toch? Louis?

(dan Robin binnen. Bomma steekt brief snel terug in schort)

ROBIN : Tegen wie zijn jij nu aan 't klappen?

BOMMA : Ziet jij hier nog iemand?

ROBIN : Neen, daarom juist...

BOMMA : Tegen den bompa natuurlijk, tegen wie anders? *(begint boodschappentas uit te laden, legt de dingen niet op juiste plaats)*

ROBIN : Zeg bomma?

BOMMA : Ja jongen?

ROBIN : Zijn jij niks vergeten?

BOMMA : Iets vergeten? Ik heb brood, boter, confituur, peperkoek, melk, groenten,... de patatten! Ik ben de patatten vergeten.

ROBIN : Dat bedoel ik niet bomma.

BOMMA : Ha neen?

ROBIN : *(wijst op regenkapje)* Ik bedoel dat.

BOMMA : O dat... *(doet kapje af)* Stom hé.

ROBIN : En uw regenjas hebt ge ook nog aan.

BOMMA : Is 't waar? Ik zal 'm dan maar gauw uitdoen. *(doet dit)* Wilt jij hem effekes in de gang hangen? En hangt dat kappeke er maar over...

(Robin even af. Bomma doet schort aan, haalt brief er weer uit)

BOMMA : Och ja, die brief. Waar moet ik daar nu mee blijven?

(Bomma kijkt even rond, legt hem dan in de kast en steekt daar ook enkele boodschappen in; terwijl ze dit doet komt Robin terug binnen)

ROBIN : Steekt gij 't brood en de confituur nu tegenwoordig in die kast?

BOMMA : Wat? O ja, ik vind dat beter.

ROBIN : De boter zou ik toch maar in de ijskast steken.

BOMMA : *(in de war)* Ja?

ROBIN : Zal ik het wel effekes weg doen. *(begint alles uit de kast te halen, ook de brief)*

(Bomma schrikt)

Waarom ligt die brief hier in de kast? En ge hebt 'm nog altijd niet open gedaan?

BOMMA : Kom, geeft maar hier.

ROBIN : Zeg wat hebt gij nu?

BOMMA : Niks. Geeft die brief.

(Robin geeft brief, bomma steekt hem in schort)

ROBIN : Ge ziet eruit alsof ge den duivel zijt tegen gekomen.

BOMMA : Dat zou wel eens kunnen.

ROBIN : *(lachend)* Hoe, zijt gij den duivel tegen gekomen?

BOMMA : Zijt ge nu naar 't stad geweest met die... die Eva?

ROBIN : *(aarzeling)* Ja, ja... effekes, maar 't was geen weer he.

BOMMA : Neen, 't was geen weer. En dan zijt ge naar hier gekomen?

ROBIN : Ja, waarom vraagt gij dat?

BOMMA : Robin... hebt gij met die Eva...

ROBIN : Nu gaan we 't krijgen.

BOMMA : Hebt gij met Eva... stoute manieren gedaan?